

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Ζητούμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίαν καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Παιδαγωγικοῦ Κέντρου Κωνσταντινουπόλεως, ὡς ἀνάγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐσωτερικοῦ	Ἐξωτερικοῦ
Ἔτησίᾳ . . . . δρ. 16.—	Ἔτησίᾳ . . . . δρ. 20.—
Ἑξαμήνιος . . . > 8,50	Ἑξαμήνιος . . . > 10,50
Τριμηνίος . . . > 4,50	Τριμηνίος . . . > 5,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦνται τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΙΑΡΥΘΗ ΤΩ. 1879

ΙΑΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐσωτερικ. λεπ. 40. Ἐξωτερικ. λεπ. 45

Θέλλα προηγούμενων ἐτῶν, ἐπίσης λεπ. 40

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Περικλίου δρ. 38, παρὰ τὸ Βαθράκειον

Περίοδος Β'.—Τόμος 27ος

Ἐν Ἀθήναις, 11 Ἰουλίου 1920

Ἔτος 42ον.—Ἀριθ. 32

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Δ'.

Πῶς ἤθελε νὰ εἶχε κι' ἐν' ἄλογο ὁ Ἀλέκος, ἓνα Βουκεφάλα, νὰ τὸν καθάλλικέφη τώρα καὶ νὰ ὀδηγήσῃ τὸ στράτευμά του στὴ νίκη καὶ στὴ δόξα σὰ Μέγας Ἀλέξανδρος! Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν ἔχει παρὰ μόνο τὰ σπηρούνια...

Ἄ! μιὰ ιδέα!

Γιατὶ νὰ μὴ γείνῃ αὐτὸς ὁ ἴδιος καὶ ἄλογο; Μάλιστα! ἄλογο τοῦ ἑαυτοῦ του.

Καὶ καθὼς περπατεῖ, σηκώνει τὰ πόδια του ψηλά, ὅσο θὰ τὰ σήκωνε καὶ τάλογο ποὺ δὲν ἔχει. Γι' αὐτὸ τὸν εἶδατε προχθὲς στὴν εἰκόνα νὰ κάνῃ τὸ περίεργο κείνο βῆμα.

Ὡστόσο τὸ στράτευμα προχωρεῖ. Βγαίνει σὲ λίγο ἀπὸ τὴν πόλιν, ξεχύνεται στὰ χωράφια. Κάπου ἐκεῖ θὰ εἶναι ὁ ἐχθρός...

Ἐνα μικρὸ χωριατόπουλο κοιμᾶται ἤσυχα σὲ μιὰ ἄκρῃ τοῦ ἐξοχικοῦ δρόμου.

— Τί γυρεύει αὐτὸς ἐδῶ; ρωτᾷ ὁ ἀρχιστράτηγος τὸν σημαφόρο του.

— Μὴν εἶναι κατάσκοπος; ἀπαντᾷ αὐτός.

— Ναί, ναί! φωνάζου, ὅλοι. Κατάσκοπος θὰ εἶναι! Ἀξιωματικὸς τοῦ ἐχθρικοῦ στρατοῦ μετημριεσμένος!

— Εἰς θάνατον!

(Συνέχεια)

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ τοῦ JULES VERNE

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ' (Συνέχεια)

Ἀλλὰ δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ ποιεῖσθουν. Ἦθελαν μόνο νὰ ἐξακριβώσουν τὴ γενικὴ κατεύθυνση τοῦ ποταμοῦ, προχωροῦντες ὅσο μποροῦσαν πρὸς τὰ ἐπάνω.

Ἀφοῦ ἔκαμαν ἔτσι ὡς μισὴ λεύγα, ἡ φυτεία τῶν ὀχθῶν ἔγεινε λιγώτερο πυκνή. Δένδρα ἀπομονωμένα ἔρριχναν σκιά, ποὺ οἱ κάθαρτες ἀκτίνες τοῦ ἡλίου τὴν ἔκαναν στρογγυλὴ ὀλόγυρα στὶς ρίζες τους. Ἐπειτα ἦταν μιὰ σειρὰ ἀπὸ μεγάλες πεδιάδες, μὲ βραχώδη ὑψώματα ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ποὺ φαινόταν νὰ προχωρῇ ἀδιάκοπη ὡς τὰ ριζοβούνια.

Ἡ ἐπιφάνεια τοῦ Μόντροζ ἔλαμπε σὰν καθρέφτης. Οἱ ταξειδιῶτες ἄρχισαν νὰ ἐπιθυμοῦν τὰ δένδρα ποὺ ἀπάντησαν στὴν ἀρχή. Γιατὶ ὁ ἥλιος ἔκαιγε, εἶχε παύσει νὰ φυσᾷ ὁλοεξδιόλου καὶ στὴν πυρακτωμένη ἐκείνῃ ἀτμόσφαιρα ἡ κωπηλασία ἦταν πολὺ ἐπίπονη. Εὐτυχῶς ποὺ τὸ ρεῦμα δὲν ἦταν καὶ τόσο δυνατό. Ἀλλὰ μ' ὅλη τὴ ζέστη, ὁ κ. Οὐόλστον κι' ὁ Ἑρνέστος κωπηλατοῦσαν γενναῖα κι' ἀκατάπαυστα. Ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀνάμεσα στὶς ἰδιότροπες ὀχθές τοῦ ποταμοῦ, σχηματίζονταν κι' ἀντίθετα ρευματάκια ποὺ ἔσπρωχναν τὴ βάρκα, χωρὶς νὰ παρακουράζονται οἱ κωπηλάτες.

— Δὲν εἶναι ἀδύνατο, εἶπε ὁ κ. Οὐόλστον, νὰ μπορέσουμε νὰ φθάσουμε ὡς τὰ ριζώματα τῆς βουρσεϊρᾶς, ὅπου θὰ εἶναι κι' οἱ πηγές τοῦ Μόντροζ.

— Ἐπιμένετε στὴν ιδέα σας, κύριε Οὐόλστον; ἀποκρίθηκε ὁ Ἑρνέστος σηκώνοντας τὸ κεφάλι.

— Ἐπιμένω, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ μακάρι νὰ ἦταν ἔτσι. Δὲν θὰ γνωρίζετε ἀληθινὰ τὸ νησί σας, παρ' ἂν μπορέσετε νὰ τὸ ἰδῆτε ὀλόκληρο ἀπὸ τὸ ὕψος ἐκείνων τῶν βουνῶν, ποὺ ἄλλως τε δὲν φαίνονται καὶ πολὺ ψηλά.

— Χίλια διακόσια ὡς χίλια πεντακόσια πόδια λογαριάζω τὸ ὕψος τους,

